

Sygn. akt IV U 129/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania H. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 31 grudnia 2012r. znak: (...) - (...)

o świadczenie przedemerytalne

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni H. M. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 28 listopada 2012r.

Sygn. akt IV U 129/13

UZASADNIENIE

Skarżąca H. M. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 31 grudnia 2012r., znak (...) - (...), odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego wskutek wniosku złożonego dnia 27 listopada 2012r. Skarżąca podniosła, że spełnia wszystkie przesłanki do przyznania jej wnioskowanego świadczenia, jako że ma wymagany staż pracy, ukończyła 56 lat, została zwolniona z powodu likwidacji stanowiska pracy oraz otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych od dnia 10 sierpnia 2012r., a wcześniej zasiłek taki otrzymywała od listopada 2011r. do stycznia 2012r.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z uwagi na zbyt krótki okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, gdyż od dnia 10 sierpnia 2012r. do dnia złożenia wniosku upłynęło 3 miesiące i 17 dni.

Na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2013r. pełnomocnik pozwanego, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012r. w sprawie I BU 15/11, zmienił stanowisko co do sposobu obliczania okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych w związku z ubieganiem się o prawo do świadczenia przedemerytalnego i pozostawił ocenę zaskarżonej decyzji do uznania Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżąca urodziła się w dniu (...), zatem w dniu (...) ukończyła 55 lat. Posiada staż ubezpieczeniowy w wymiarze 36 lat, 1 miesiąc i 3 dni.

W okresie od dnia 8 listopada 2011r. do dnia 31 stycznia 2012r. wnioskodawczyni była zarejestrowana jako bezrobotna, przy czym za okres od dnia 16 listopada 2011r. do dnia 31 stycznia 2012r. otrzymała zasiłek dla bezrobotnych.

W dniach od 1 lutego 2012r. do 4 sierpnia 2012r. skarżąca była zatrudniona na 1/2 etatu w zakładzie Usługi Gastronomiczne (...). Stosunek pracy ustał w drodze wypowiedzenia przez pracodawcę.

Od dnia 10 sierpnia 2012r. wnioskodawczyni jest zarejestrowana jako bezrobotna z prawem do zasiłku od tego samego dnia. W okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy.

(bezsporne, ponadto świadectwo pracy, wypowiedzenie i zaświadczenie PUP z dnia 26 listopada 2012r. w aktach ZUS, zaświadczenie z PUP z dnia 18 marca 2013r. k. 12 akt sprawy)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie skarżącej zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wyjaśnić, że stan faktyczny sprawy w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia był bezsporny, jako że treść przedłożonych Sądowi dokumentów nie była kwestionowana. Strony nie zgadzały się w istocie tylko z oceną prawną stanu faktycznego w zakresie spełnienia przez skarżącą przesłanki otrzymywania zasiłku dla bezrobotnych przez nie mniej niż 6 miesięcy, przy czym spór ten ustał na rozprawie.

Co do meritum sprawy należy więc wyjaśnić, że z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013r. poz. 170) wynika, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje m.in. kobiecie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 ze zmianami), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat, a przy tym po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki: po pierwsze nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, po drugie w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych i po trzecie złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Skarżąca bezspornie do dnia rozwiązania trwającego nie krócej niż 6 miesięcy stosunku pracy z M. L. ukończyła 55 lat, przy czym rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, tj. wskutek wypowiedzenia stosunku pracy przez pracodawcę na podstawie art. 30§1 pkt 2 kp. Ponadto wnioskodawczyni ma okres uprawniający do emerytury znacznie przekraczający wymagane 30 lat i była zarejestrowana jako bezrobotna z prawem do zasiłku, przy czym w tym czasie nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy.

Odnośnie przesłanki przyznania wnioskowanego prawa, a dotyczącej tego, że omawiany okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie może być krótszy niż nieprzerwany okres 6 miesięcy, wskazówek udzielił Sąd Najwyższy, który w wyroku przywołanym przez pełnomocnika organu rentowego wyjaśnił, że „z literalnej treści art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych wynika, iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu "ostatniego" stosunku pracy.” Innymi słowy „świadczenie przedemerytalne przysługuje pracownikowi, z którym został rozwiązany stosunek pracy z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa

w ustawie o promocji zatrudnienia (...), bez potrzeby wykazania nieprzerwanego (ciągłego) pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy po rozwiązaniu "ostatniego" stosunku pracy.

Tę wykładnię art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznaje za własną. Wobec tego łączny okres pobierania przez wnioskodawczynię zasiłku dla bezrobotnych do dnia złożenia wniosku przekroczył 6 miesięcy, gdyż wyniósł bezpośrednio przed ostatnim zatrudnieniem 2 miesiące i 15 dni i po tymże ostatnim zatrudnieniu – 3 miesiące i 17 dni. Skoro przy tym wnioskodawczyni nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, co potwierdza zaświadczenie z PUP z dnia 18 marca 2013r., spełnia ona wszystkie wymagane przesłanki przyznania jej prawa do świadczenia przedemerytalnego. Skutkowało to zmianą zaskarżonej decyzji na podstawie art. 477¹⁴§2 kpc i przyznaniem wnioskodawczyni prawa do wnioskowanego świadczenia od dnia 28 listopada 2012r., tj. od dnia następnego po dniu wniosku (art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych).